

Για το σ/ν αναμόρφωσης του ΚΠολΔ

Π Ρ Ο Σ Τον κ. Πρόεδρο και τα μέλη του Δ.Σ του Δ.Σ.Α

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Κωνσταντίνου Παπαδάκη, μέλους του Δ.Σ, εκπροσώπου της Εναλλακτικής Παρέμβασης Δικηγόρων Αθήνας.

Για το σχέδιο νόμου αναμόρφωσης του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Δόθηκε στην δημοσιότητα από το Υπουργείο Δικαιοσύνης το σχέδιο νόμου για την τροποποίηση διατάξεων του Κ. Πολ. Δ. και μεταξύ άλλων ζητήθηκε από το Δ.Σ του Δ.Σ.Α να εκφέρει επ' αυτού τις απόψεις του. Από την ανάγνωση και εκτίμηση των διατάξεων που αντικαθίστανται προκύπτουν σημαντικές τροποποιήσεις προς την κατεύθυνση του περιορισμού της έννομης προστασίας των πολιτών και συγκεκριμένα:

ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Οι κύριες κατευθύνσεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας είναι η αποσυμφόρηση και ταχύτερη εκδίκαση των υποθέσεων του Πολυμελούς Πρωτοδικείου, δηλαδή των μεγάλης οικονομικής αξίας ένδικων διαφορών. Για τον σκοπό αυτό αυξάνονται τα όρια της καθ ύλην αρμοδιότητας του Ειρηνοδικείου από 12.000 Ευρώ σε 18.000 Ευρώ και του Μονομελούς Πρωτοδικείου από 80.000 Ευρώ σε 120.000 Ευρώ.

Με δεδομένη την έλλειψη οποιασδήποτε μεταβολής στις υπάρχουσες υποδομές των Ειρηνοδικείων και των Μονομελών Πρωτοδικείων είναι μαθηματικά βέβαιο ότι η διαφοροποίηση αυτών των αρμοδιοτήτων θα αυξήσει δραματικά τους χρόνους προσδιορισμού των δικασίμων και θα καταστήσει ακόμα **περισσότερο απρόσιτη και δαπανηρή τη δικαιοσύνη των μικρών και μεσαίων** διαφορών στον Έλληνα πολίτη.

Αντίθετα, λαμβάνονται ιδιαίτερα μέτρα για τις διαδικασίες του Πολυμελούς, όπως επέκταση της συμβιβαστικής απόπειρας (άρθρου **208**) και για τον Πρόεδρο του Πολυμελούς στο ακροατήριο, καθώς επίσης και ιδιαίτερη ταχύρυθμη πρόβλεψη για την εκδίκαση υποθέσεων[□] διαφορών αποζημιώσεων από προσβολές που έχουν γίνει από Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης (άρθρο **681 Δ**).

2. Επίσης, καθιερώνονται θεσμοί προδικαστικού ελέγχου των αγωγών αμφίβολης αποτελεσματικότητας και αμφίβολης συνταγματικότητας.

3. Καταργούνται τα ασφαλιστικά μέτρα (και όχι μόνο) για τους εργαζομένους και περιορίζονται για όλους.

4. Η εχθρότητα του νομοθέτη απέναντι στον δικηγόρο εκφράζεται για άλλη μια φορά με την απαξίωση του θεσμικού και κοινωνικού του ρόλου, αφού απαιτείται πληρεξούσιο ιδιωτικό ή συμβολαιογραφικό κατά περίπτωση, σε κάθε παράσταση δικηγόρου σε πολιτικά δικαστήρια.

5. Στο όνομα της επιτάχυνσης περιορίζονται προθεσμίες, περιορίζονται αναβολές, θεσπίζονται πειράματα, διευρύνονται υποχρεώσεις απόπειρας εξωδικαστικής επίλυσης κλπ.

Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που δεν παίρνει μέτρα για να λειτουργήσει τη συνταγματική επιταγή της έννομης προστασίας και να βελτιώσει τις υποδομές της, αλλά για να αποθαρρύνει όσους πίστεψαν σε αυτήν.

ΚΥΡΙΟΤΕΡΕΣ ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ

1) Τροποποιείται το άρθρο **14** και αυξάνονται τα όρια της καθ' ύλην αρμοδιότητας του Ειρηνοδικείου σε 18.000 Ευρώ από 12.000 Ευρώ, και των μισθωτικών διαφορών σε 600 Ευρώ από 450 Ευρώ και του Μονομελούς Πρωτοδικείου σε 120.000 Ευρώ από 80.000 Ευρώ.

2) Με σχετική τροποποίηση του άρθρου **96** απαιτείται πληρεξουσιότητα με ιδιωτικό έγγραφο, με βεβαίωση του γνησίου της υπογραφής από κάθε δημόσια, δημοτική ή άλλη αρμόδια αρχή, και όχι από δικηγόρο, για κάθε παράσταση δικηγόρου.

3) Με ανάλογες τροποποιήσεις των άρθρων **119 και 122** προβλέπεται **ηλεκτρονική κατάθεση και ηλεκτρονική επίδοση** δικογράφων. Και τα δύο βέβαια εξαρτώνται από την μεταγενέστερη θέσπιση εκτελεστικού προεδρικού διατάγματος. Κατά συνέπεια είναι προφανές ότι τίθεται για λόγους εφέ, δημιουργούν όμως τρομερή ανασφάλεια, ιδίως σε ό,τι αφορά την εγκυρότητα των επιδόσεων, αφού θέτουν ουσιαστικά εκ ποδών όλο το σύστημα επιδόσεων με τους δικαστικούς επιμελητές που ισχύει μέχρι σήμερα.

4) Διευρύνεται το αποτυχημένο και ανενεργό έτσι και αλλιώς άρθρο 208 με τη δυνατότητα ανάθεσης σε μεσολάβηση τρίτου προσώπου κοινής επιλογής των διαδίκων της επίλυσης της ένδικης διαφοράς. Ορίζονται όργανα διευρυμένης διαμεσολάβησης του άρθρου 208, άλλα πλην δικηγόρων, με αποτέλεσμα την προφανή αφαίρεση δικηγορικής ύλης. Ενώ προστίθεται άρθρο 208 Α με το οποίο καθιερώνεται υποχρέωση κάθε προέδρου δικαστηρίου να προσπαθεί να συμβιβάσει τους διαδίκους αμέσως μετά την εκφώνηση και πριν τη συζήτηση κάθε υπόθεσης. Είναι προφανές ότι μόνο χρονοτριβή και παρέλκυση μπορεί να δημιουργήσει η διάταξη αυτή.

5) Διευρύνεται η διαδικασία απόπειρας συμβιβαστικής επίλυσης διαφορών του άρθρου **214 Α** για όλες τις υποθέσεις αφού, όπως αναφέρεται δεν είναι υποχρεωτική μόνο για παρεμπίπτουσες αγωγές, προσεπικλήσεις, παρεμβάσεις και υποθέσεις πρακτικής διαδικασίας Μονομελούς Πρωτοδικείου. □ □

6) Επιτέλους προβλέπεται (θετικό για την ασφάλεια των συναλλαγών) επί ποινή απαραδέκτου η εγγραφή των αγωγών διάρρηξης στα υποθηκοφυλακεία (τροποποίηση άρθρου 220). □ □

7) Τροποποιείται το άρθρο 227 και προβλέπεται ένα **ιδιότυπο στάδιο προδικαστικού ελέγχου** κατά την κατάθεση της αγωγής, όπου η αγωγή η οποία κατατίθεται στο Πολυμελές Πρωτοδικείο, διαβιβάζεται αμέσως μετά την κατάθεση της σε δικαστή η σε εισηγητή δικαστή προκειμένου να εξετάσει αν έχει τυπικές παραλείψεις η ατέλειες η αοριστίες και να διατάξει την διόρθωση η συμπλήρωση της.

Εάν διαπιστώσει την ύπαρξη αυτών, καλεί τον πληρεξούσιο του ενάγοντος να προβεί σε εύλογο χρόνο στις σχετικές συμπληρώσεις και διορθώσεις και το συμπληρωμένο η διορθωμένο αντίγραφο δίδεται επικυρωμένο προς επίδοση.

Η διάταξη αυτή :

A) αφενός είναι **ατελής** δεδομένου ότι δεν προβλέπει προθεσμίες και κυρώσεις στην περίπτωση κατά την οποία ο πληρεξούσιος δικηγόρος διαφωνεί με τις υποδείξεις του εισηγητή δικαστή

B) Δεν προβλέπει οποιαδήποτε λύση στις περιπτώσεις που η κατάθεση της αγωγής είναι επείγουσα για άμεση λήψη αντιγράφων και επίδοση π.χ περιπτώσεις μεταγραφής.

Γ) Καθιστά τον δικαστή συμμετοχο στην σύνταξη της αγωγής, πράγμα το οποίο ουσιαστικά αλλοιώνει και μεταβάλλει τον θεσμικό του ρόλο.

Δ) Εκτός αυτού, δεν προβλέπει οποιαδήποτε προθεσμία εντός της οποίας υποχρεούται ο εισηγητής δικαστής να προβαίνει στις παραπάνω ενέργειες , συνεπώς δημιουργεί παρέλκυση.

8) Μειώνονται οι γενικές προθεσμίες κλήτευσης του άρθρου 228 από 60 μέρες γενικά σε 30 μέρες για το Ειρηνοδικείο και το Μονομελές Πρωτοδικείο.

9) Παύει να αποτελεί λόγο απόρριψης καταψηφιστικής αγωγής η μη καταβολή τέλους δικαστικού ενσήμου. Στην περίπτωση αυτή τεκμαίρεται σιωπηρός περιορισμός του αιτήματος σε αναγνωριστικό.

10) Παραμένουν αμετάβλητες οι προθεσμίες προκατάθεσης των προτάσεων, προσθήκης αντίκρουσης, ο τρόπος υπολογισμού τους, δεκαπέντε ημέρες πριν από την δικάσιμο, η δωδεκάτη ώρα κ.λ.π., ρυθμίσεις παρωχημένες οι οποίες δημιουργούν γραφειοκρατικοποίηση, πονοκέφαλο με τις προθεσμίες, ενώ συχνά είναι άνευ νοήματος, π.χ δεκαπέντε ημέρες πριν από την δικάσιμο, απέχουν συχνά ελάχιστα από την 20ήμερη προθεσμία κατάθεσης προτάσεων.

11) Επίσης, αντί να καθιερωθεί προθεσμία τεσσάρων ημερών από την ημέρα λήψης των απομαγνητοφωνημένων πρακτικών στις δίκες του Πολυμελούς Πρωτοδικείου, παραμένει η υπάρχουσα προθεσμία ως έχει, με μέγιστο δηλαδή όριο τις 8 ημέρες, με αποτέλεσμα στην πράξη να μειώνεται η προθεσμία αξιολόγησης, δεδομένου ότι ουδέποτε τα πρακτικά δίδονται στην ευχέρεια των δικηγόρων των διαδικών 4 εργάσιμες ημέρες μετά τη δίκη.

12) Με τροποποίηση του άρθρου 237 προβλέπεται ρητά η προσκόμιση **πληρεξουσίου**, τουλάχιστον στις δίκες του Πολυμελούς Πρωτοδικείου, εκτός αν η πληρεξουσιότητα δοθεί προφορικά κατά τη συζήτηση.

13) Προβλέπεται **υποχρεωτική επίδοση των ανταγωγών** και όταν αυτές ασκούνται δια των προτάσεων με σχετική τροποποίηση του άρθρου 268.

14) Αφαιρείται από το άρθρο 270 για άγνωστο λόγο η φράση

«Ο δικαστής οφείλει πριν από τη συζήτηση να έχει ενημερωθεί επί της αγωγής και των εκατέρωθεν ισχυρισμών και των αποδεικτικών μέσων» και ιδίως ως προς τα θέματα και το βάρος απόδειξης των ισχυρισμών»

15) Επαναφέρεται η παλιά ρύθμιση του άρθρου 271 σύμφωνα με την οποία **τεκμαίρεται η σιωπηρή ομολογία** της πραγματικής βάσης της αγωγής, όταν ο εναγόμενος δεν εμφανίζεται στην δίκη.

16) Αναβαθμίζονται ως αποδεικτικά μέσα οι ένορκες βεβαιώσεις, αναφερόμενες ρητά στο άρθρο 339 του Κ.Πολ.Δ. Ορίζονται εξατομικευμένες διατυπώσεις για την διενέργεια τους, όπως αυτοτελής ένορκη βεβαίωση για κάθε μάρτυρα, πλήρης αναφορά των στοιχείων του, αναφορά της πηγής της γνώσης του καταθέτοντος για κάθε γεγονός που καταθέτει κ.λ.π.

Να σημειωθεί ότι η επιστράτευση των ενόρκων βεβαιώσεων ως αποδεικτικών μέσων οφείλεται στην διαχρονική άρνηση των πολιτικών δικαστηρίων να ξεετάζουν πέραν του ενός μάρτυρα στο ακροατήριο με αποτέλεσμα την ταλαιπωρία διαδίκων και κυρίων των δικηγόρων οι οποίοι είναι υποχρεωμένοι να συντάσσουν κείμενα ενόρκων βεβαιώσεων τα οποία οι μάρτυρες απλώς βεβαιώνουν και ορκίζονται και που είναι γνωστό ότι ελάχιστοι δικαστές τα διαβάζουν, διότι γνωρίζουν ότι δεν καταθέτει ο μάρτυρας, αλλά ο δικηγόρος.

Αντί να καταργηθεί αυτό το αποδεικτικό μέσο το οποίο κατ' ουσία αποτελεί πρόδρομο της υπεύθυνης δήλωσης του ν. 105/1969 και θεσπίστηκε να διαδραματίζει άλλο ρόλο, δηλαδή τη βεβαίωση γεγονότων ληξιαρχικού χαρακτήρα κυρίως σε δυσπρόσιτες περιοχές και σε εποχές που δεν ήταν δυνατή η άμεση λήψη πιστοποιητικών, εφαρμόζεται, αναβαθμίζεται και επεκτείνεται σε βάρος της αμεσότητας της διαδικασίας την οποία προσφέρει η αυτοπρόσωπη εξέταση των μαρτύρων και η διαζώσης δυνατότητα εξέτασης τους από δικαστές και δικηγόρους όλων των πλευρών.

17) Απαγορεύεται η **εμμάρτυρη απόδειξη** όχι μόνο για συμβάσεις αλλά και για απλές υλικές πράξεις (π.χ. καταβολές, συναλλαγές κ.λ.π) αξίας ανώτερης των 12.000 Ευρώ (άρθρο 393 ΚΠολΔ).□

18) Αυξάνεται το όριο των μικροδιαφορών στις 2.000 Ευρώ.

19) Μειώνεται η προθεσμία έφεσης και της αναιρέσης σε 2 αντί για 3 χρόνια από την δημοσίευση της απόφασης.

20) **Καταργείται** η δυνατότητα άσκησης αντέφεσης και **πρόσθετων λόγων δια των προτάσεων** και με δεδομένου ότι με τροποποίηση του άρθρου 591 προβλέπεται υποχρεωτική επίδοση ανταγωγών, αντεφέσεων, προσθέτων λόγων, ανακοπών, τριτανακοπών, και ενδίκων μέσων να επίδοσε στον αντίδικο 8 ημέρες τουλάχιστον πριν την συζήτηση.

21) □ Θεσπίζεται διαδικασία ιδιαίτερης ταχύτητας για τις αγωγές προσβολής από Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, πράγμα το οποίο σε αντίθεση με την υπόλοιπη βραδεία δικαστική διαδικασία προνομοιοποιεί αδικαιολόγητα και ενθαρρύνει την άσκηση εξωφρενικών αγωγών, οι οποίες μεταξύ άλλων, έχουν ως αποτέλεσμα την αρνητική εξέλιξη των επιδικαζομένων ποσών στις χρηματικές ικανοποιήσεις, λόγω του ότι γίνονται ευρύτερα γνωστές και παρέχουν εμφανές μέτρο

αντιπαράθεσης

22) Γενικεύεται η υποχρέωση κλήτευσης του αντιδίκου προκειμένου για να εξεταστεί **αίτημα προσωρινής διαταγής**. Αυτή τη στιγμή ισχύει (κατά δυσμενή διάκριση) μόνο για τις περιπτώσεις εργατικών διαφορών.

23) Καταργούνται ουσιαστικά τα ασφαλιστικά μέτρα για τους συμβασιούχους, γενικά τους εργαζομένους, αφού με τη νέα ρύθμιση της παρ. 4 άρθρου 692 προβλέπεται ότι

«τα ασφαλιστικά μέτρα δεν πρέπει να συνίστανται στην ικανοποίηση του δικαιώματος του όποιου ζητείται η εξασφάλιση ή η διατήρηση ούτε στη συνέχιση ή διατήρηση σύμβαση ή έννομης σχέσης».

Ενώ διευρύνεται η δυνατότητα αναιρέσης για αποφάσεις οι οποίες έχουν παραβεί τον ανωτέρω περιορισμό οι οποίες αναιρέσεις εκδικάζονται από τριμελές πολιτικό τμήμα του Αρείου Πάγου, το οποίο συνεδριάζει ως συμβούλιο.

Αξίζει εδώ να επισημανθεί ότι με παράλληλη νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Δικαιοσύνης (βλ. δημοσιεύματα τελευταίου μήνα) ετοιμάζεται και η κατ'έφεση κρίση με συνοπτικές διαδικασίες των δικαστικών κρίσεων για τις απεργίες (κλασσικό παράδειγμα επιλεκτικής επιτάχυνσης υποθέσεων όταν η κυβέρνηση θέλει, οι δικαστές «επιτελούν την αποστολή τους» και η εργοδοσία εξυπηρετείται).

24) Κατ' ουσίαν **καταργούνται και τα ασφαλιστικά μέτρα νομής**, αφού το άρθρο 732 τροποποιείται και τίθεται και αυτό υπό την δαμόκλειο σπάθη της παραγράφου 4 του άρθρου 692.

25) Μεταβιβάζονται στα ήδη υπερφορτωμένα με την αύξηση της καθ' ύλην αρμοδιότητάς τους **ειρηνοδικεία**, ορισμένες υποθέσεις **εκουσίας δικαιοδοσίας**, όπως διόρθωση ληξιαρχικών πράξεων, κήρυξη αφάνειας, άρνηση υποθηκοφυλάκων, εντολές διαχειριστικών ενεργειών, κήρυξη τίτλου ανίσχυρου (άρθρο 782, 783, 791, 795, 826, 828, 841, 843 επ. Κ. Πολ. Δ.).

26) Θεσπίζεται **προκλητική αύξηση αμοιβών στις διαιτησίες**, η οποία αποκαλύπτει αφενός τους φιλοδικαστικούς προσανατολισμούς του Υπουργείου Δικαιοσύνης, και αφετέρου την υποκριτική αντιμετώπιση ακόμη και της κατά το νομοθέτη ανάγκης αποσυμφόρησης της διαδικασίας εκδίκασης των μεγάλων υποθέσεων, αφού, αντί να μειώνει τις αμοιβές για διαιτησία ενθαρρύνοντας την προσφυγή στην ιδιωτική δικαιοσύνη, και μάλιστα υπέρμετρα.

Είναι χαρακτηριστικό ότι για **διαιτησία αξίας 150.000 Ευρώ**, το σημερινό ύψος συνολικής **αμοιβής** διαιτητών ανέρχεται σε **3.484 Ευρώ και μεταβάλλεται σε 22.500** (άρθρο 882 παρ. 2 Κ. Πολ. Δ), ενώ παραμένει η διάταξη σύμφωνα με την οποία οι δικαστές απαλλάσσονται από την καταβολή του 20% της αμοιβής τους υπέρ του ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.

Τα έσοδα του ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ. συνεπώς αυξάνονται, ενώ δεν πρέπει να διαφεύγει ότι σύμφωνα με το πρόσφατο νόμο για τη διοικητική δικαιοσύνη, οι αρμοδιότητες του ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ. αυξήθηκαν πέραν των ορίων των εξόδων για τα δικαστικά κτίρια για άσκηση «κοινωνικής πολιτικής» με ξένα κόλλυβα.

27) Αυξάνονται υπέρμετρα τα ανώτατα όρια των ισχυουσών χρηματικών ποινών στις διατάξεις της έμμεσης εκτέλεσης (945 - 947) **από έως 5.900 Ευρώ σε έως 100.000 και έως 150.000 Ευρώ**. Είναι προφανές ότι κάποια αύξηση είναι αναγκαία, πλην όμως η συγκεκριμένη υπερβαίνει τα εύλογα όρια και γεννάει διαθέσεις δικομανίας, τις οποίες ο νομοθέτης υποτίθεται ότι προσπαθεί να καταστείλει.□

□□□□□□ 28) **Περιορίζονται τα προνόμια των απαιτήσεων των εργαζομένων** και δικηγόρων στην κατάταξη (άρθρα 975 - 977), αφού ο□ πριν την κατά το άρθρο 977 Κ.Πολ.Δ. κατανομή προαφαιρούμενες απαιτήσεις από παροχή εξαρτημένης εργασίας περιορίζονται σε εκείνες οι οποίες ανέκυψαν τους τελευταίους έξι μήνες πριν από τον πλειστηριασμό ή την πτώχευση, αντί της **διετίας πριν** τις ανωτέρω διαδικαστικές πράξεις (και μάλιστα πριν τον **πρώτο πλειστηριασμό** και όχι πριν τον τελικό), που ισχύει σήμερα με το άρθρο **31 του νόμου 1545/1985**. Ενώ οι τόκοι δεν συμπεριλαμβάνονται ρητά στις απαιτήσεις και το θέμα παραμένει σκόπιμα σε μόνιμη νομολογιακή εκκρεμότητα.

Πρόκειται για ένα ακόμα βήμα συρρίκνωσης των απαιτήσεων των εργαζομένων, σε συνδυασμό με τις τροποποιήσεις για τα ασφαλιστικά μέτρα και τις προσωρινές διαταγές, καθώς επίσης και με τις πρόσφατα επιχειρηθείσες παρόμοιου χαρακτήρα αλλαγές στον νέο Πτωχευτικό Κώδικα.□

□□□□ 29) Καθιερώνεται το **ακατάσχετο** για απαιτήσεις του οφειλέτη από χρηματικές απαιτήσεις σε καταθέσεις κατά πιστωτικών ιδρυμάτων μέχρι μόνο του **γελοίου ποσού των 1.500 Ευρώ**, το οποίο είναι προφανώς δυσανάλογο με την όλη φιλοσοφία των ακατασχέτων του Κ.Πολ.Δ.

Συνολικά, θεωρώ ότι ο Δικηγορικός Σύλλογος πρέπει να παρέμβει στο σχέδιο **Κ.Πολ.Δ.** έχοντας κατά νου τις εξής κατευθύνσεις :

1) Η νομοθετική παρέμβαση πρέπει να **υλοποιεί** και όχι να συρρικνώνει τη **συνταγματική επιταγή** για το δικαίωμα της **έννομης προστασίας** του άρθρου **20** του Συντάγματος.

Η κυβερνητική πολιτική (όχι μόνο της παρούσας κυβέρνησης) αντιμετωπίζει τη δικαιοσύνη σαν ένα μαγαζί που πρέπει να αδειάσει από το στοκ τις πολλές υποθέσεις, τις οποίες θεωρεί προϊόν δικομανίας των Ελλήνων, και όχι προϊόν ανταγωνισμού οικονομικών συμφερόντων και διαφορών, οι οποίες αναφύονται στο έδαφος του κρατούντος κοινωνικού συστήματος, το οποίο η κυβέρνηση υπηρετεί.

Συνεπώς (ενδεικτικά): Ενίσχυση αντί για αποδυνάμωση αμεσότητας διαδικασίας. Απλοποίηση διαδικασιών και μείωση των εξόδων εκτέλεσης, όπως για παράδειγμα η κατάργηση της διαρκούς επανάληψης των δεκάδων επιδόσεων οι οποίες διογκώνουν τα έξοδα προγραμμάτων πλειστηριασμού και των επαναληπτικών περιλήψεων. Καμμία εξωδικαστική απασχόληση σε δικαστές. Όχι στα περιφερειακά Πρωτοδικεία. Γραμματέας, πρακτικά, μαγνητοφώνηση παντού.

2) Ιδιαίτερα, θα πρέπει ο□ Δικηγορικός Σύλλογος να επιδιώκει τη δυνατότητα **πρόσβασης στη δικαιοσύνη των αδύναμων** οικονομικά στρωμάτων του πληθυσμού **με μείωση του κόστους και του χρόνου** απονομής της.□

Συνεπώς (ενδεικτικά): Καμμία αύξηση ορίων αρμοδιοτήτων, καμμία προνομοποίηση των μεγάλων

οικονομικών διαφορών. Καμμία συρρίκνωση «προνομίων» εργαζομένων. Πλήρης κατάργηση δικαστικού ενσήμου και τελών απογράφου για εργατικές διαφορές και αμοιβές.

3) Την ενδυνάμωση της άμεσης, προληπτικής, προσωρινής αποκαταστατικής δικαστικής προστασίας και των ασφαλιστικών μέτρων. Συνεπώς: Πλήρης κατάργηση του άρθρου 692 παρ. 4, γενίκευση δυνατότητας χορήγησης προσωρινών διαταγών χωρίς κλήτευση καθ' όν, αλλά με άμεσο προσδιορισμό δικασίμου.

4) Την απλοποίηση των ποικίλων ειδικών διαδικασιών. Συνεπώς (ενδεικτικά): Διεκδικούμε ενοποίηση των ειδικών διαδικασιών. Τρεις ταχύτερες είναι αρκετές στην Πολ.Δ. (τακτική, ειδικές - εκούσια, ασφαλιστικά μέτρα).

5) Την απογραφειοκρατικοποίηση των διαδικασιών: Κατάργηση εγγραφής στο πινάκιο, προσθήκη αντίκρουση σε επαρκή προθεσμία μετά την κατάθεση των προτάσεων και πάντοτε μέχρι πέρατος ωραρίου, παράσταση με δήλωση κατ' επιλογή όπου δεν υπάρχει εξέταση μάρτυρα.

6) Την περιφρούρηση του κοινωνικού και θεσμικού ρόλου του δικηγόρου, ο οποίος επίσης πλήττεται και λειδορείται από το νομοσχέδιο αυτό. Συνεπώς: Κατάργηση των προτεινομένων υποχρεώσεων πληρεξουσιότητας, συμμετοχή δικηγόρων σε διαιτησίες, διορισμοί δικηγόρων ως δικαστικών αντιπροσώπων σε εκλογές σωματείων (βλ. και σχετική εισήγησή μου).

Υ.Γ. Ξέρετε πόσο είναι αισιόδοξος ο νομοθέτης για την επιτάχυνση των δικών που επιχειρεί;

Η απάντηση παρέχεται στην αιτιολογική έκθεση του ν/σ για το σύμφωνο συμβίωσης (θα ακολουθήσει και επ' αυτού εισήγηση):

Μεταβάλλεται, τροποποιούμενου του άρθρου 1439 παρ. 3 Α.Κ, από **τέσσερα χρόνια σε δύο** ο χρόνος επέλευσης του «αντικειμενικού κλονισμού» της έγγαμης συμβίωσης (τόσο σέβεται σήμερα η αστική νομοθεσία τον θεσμό του γάμου).

Ο λόγος : *«Ο τελικός χρόνος λύσης του γάμου υπερβαίνει την εξαετία. Τούτο οφείλεται στη μεγάλη αύξηση του φόρτου (σ. : Μία φορά την εβδομάδα μόνο συνεδριάζει το τμήμα διαζυγίων στην Αθήνα και τους φτάνει ο φόρτος) των υποθέσεων στα δικαστήρια.... (τόσο πιστεύει ο νομοθέτης στην επιτάχυνση που προφασίζεται).*

Παρακαλείται ο κ. Διευθυντής του Δ.Σ.Α. να μεριμνήσει των για την πρωτοκόλληση της παρούσας και τη διανομή της στα μέλη του Δ.Σ.

Αθήνα, **19/6/2008**